

तड इति भाषा ॥ (यथा, हरिवंशे । ६७।५५ ।
 “कर्णयमार्गो धाजेते इदस्यास्य तटापुमौ ॥”
 महादेवे, पुं । सर्वोच्छ्रितत्वादस्य तथात्वम् ।
 यथा, महाभारते । १२ । २८४ । ३६ ।
 “नमस्तटाय तव्यायः तटान्मत्तये नमः ॥”
 तटस्थं, स्त्री, लक्षणविशेषः । तस्य स्वरूपं यथा,
 तद्विभले सति तद्वोधकत्वम् । तथाच ।
 “स्वरूपं तटस्थं द्विधालक्षणं स्यात्
 स्वरूपस्य बोधो यतो लक्षणाभ्याम् ।
 स्वरूपे प्रविष्टात् स्वरूपेऽप्रविष्टात्
 यथा काकवन्तो गृहाः खं विलक्ष ॥”
 इति वेदान्तकारिका ॥
 (तटे तिष्ठतीति । स्या+कः ।) तटस्थिते,
 त्रि । (उदासीनः । यथा, नैषधे । ३ । ५५ ।
 “धिकं चापले वतुसिमवतुसलत्वं
 यत्प्रेरणादुत्तरलोभवन्त्या ।
 समीरसङ्गादिव नीरभङ्गा
 भया तटस्थस्तसुपहतोऽपि ॥”
 समीपस्थः । यथाह बलः ।
 “तटस्थः स्यादुदासीने तीरस्थनिकटस्थयोः ॥”
 तटाकः, पुं, (तटमकति गच्छतीति । अक+
 “कर्मण्यच् ॥” ३ । २ । १ । इत्यच् ।) तडागः ।
 पद्मादियुक्तसरः । इति शब्दरत्नावली । (यथा,
 वैराग्यशतके । ४६ ।
 “प्रादेशमानसुदरं परिपूरयितुं क्रियानयं यत्नः ।
 सुलकेनाम्भः पातुं खनितयः किं तटाकोऽपि ॥”
 तटनी, स्त्री, (तटमस्यस्या इति । तट+
 “अत इतिटनी ॥” ५ । २ । ११५ । इति इनि-
 क्ततो ङीप् ।) नदी । इत्यमरः । १।१।३० ॥
 (यथा, आर्याशतशतम् । ६६२ ।
 “हृत्वा तटिनि ! तरङ्गैर्भमितश्चक्रैश्चु नाशये
 निहितः ।
 फलदलवल्करहितस्त्वयान्तरिचे तरुस्ततः ॥”
 तटी, स्त्री, (तटति उच्छ्रिता भवतीति । तट+
 अच् । ङीष् ।) तीरम् । इत्यमरः । १।१।०।७ ॥
 (यथा, साहित्यदर्पणे । ३ । ८६ ।
 “मालयश्च भ्रुशानश्च नदादीनां तटी तथा ॥”
 तड, इ इ आहृत् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा-
 आत्म-सर्क-सेट् ।) इ, तच्छ्रुते । इ, तच्छ्रुते ।
 इति दुर्गादासः ॥
 तड, क लिधि । आहृत् । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 (चुरा-परं-अकं-सकं च-सेट् ।) क, ताड-
 यति । लिधि दीप्तौ । इति दुर्गादासः ॥
 तडगः, पुं, (तच्छ्रुते आहृत्यते कर्मिभिरिति ।
 तड+आगः । प्रथोदरादित्वात् आलोपे साधुः ।)
 तडागः । इति हिरूपकोषः ॥
 तडाकः, पुं, (तच्छ्रुते आहृत्यते कर्मिभिरिति ।
 तडि आहृत्तौ+“पिनाकादयश्च ।”
 उर्णा ४ । १५ । इति आकप्रत्ययेन निपातनात्
 साधुः ।) तडागः । इति शब्दरत्नावली ॥
 तडाका, स्त्री, (तडाक+स्त्रियां टाप् ।) नदी-
 समुद्राणां तटभागः । (तडि आहृत्तौ+भावे

आकः ।) आघातः । इति संक्षिप्तवारे उणादि-
 ट्टितिः ॥ (प्रभा । इत्युज्ज्वलदत्तः । ४ । १५ ॥)
 तडागः, पुं स्त्री, (तड+तडागादयश्च । इति
 आगप्रत्ययेन निपातनात् साधुः ।) यत्नकूटकः ।
 इति मेदिनी । गे, ३६ ॥ (तच्छ्रुते आहृत्यते
 कर्मिभिरिति । तडि आहृत्तौ+कर्मणि
 आकः ।) पद्मादियुक्तं सरः । तत्पर्यायः ।
 पद्माकरः २ । इत्यमरः । १ । १० । २८ ॥
 तडाकः ३ तटाकः ४ । इति शब्दरत्नावली ॥
 तडगः ५ । इति हिरूपकोषः ॥ अक्षरत-
 वसुःपरिमाणजलाशयः । चतुर्दिक्षु पञ्चचत्वारि-
 र्दिशङ्कान्यूनतायां सङ्घसङ्घितयहस्यान्यूनत्वेन
 तडागः । इति नयवर्द्धमानधृतो वशिष्ठः ॥ * ॥
 तस्य जलगुणाः । वायुकारित्वत् । स्वादुत्वम् ।
 कषायत्वम् । पाके कटुत्वम् । शिशिररहिमकाले
 प्रशस्तत्वम् । इति राजवल्लभः ॥ * ॥ तस्योत्-
 सर्गविधिर्यथा,—

पुलस्त्य उवाच ।

“श्रेष्ठ राजन्महाबाहो ! तडागादिषु यो विधिः ।
 पुराणेष्वितिहासेषु मन्थते राजवत्तम ॥
 प्राप्य पचं शुभं शुक्लमागते चोत्तरायणे ।
 पुण्येऽङ्घ्रि विप्रैः क्रियते जला न्नाञ्जणवाचनम् ॥
 प्राक्प्रसववादान्मस्तडागस्य समीपतः ॥
 चतुर्दक्षिणसमा वेदी चतुरस्रा समन्ततः ।
 तथा धोइशङ्करः स्थान्मखपञ्च चतुर्मुखः ॥
 वेद्या उत्तरतो गार्गारत्रिमात्रा तु मेखला ।
 नवसप्तधावा पञ्च योनिवक्त्रा नृपालज ॥
 वितस्त्रिमात्रा योनिः स्यात् षट्सप्तलङ्गुल-
 विस्तृता ।
 सर्वे सङ्घस्तमात्राः सुखिपन्नोच्छ्रितमेखलाः ॥
 सर्वे च सर्ववर्णाः स्युः पताकाध्वजसंयुताः ।
 अश्वत्थोद्भ्रमरश्चतुश्शाखाकृतानि च ॥
 मखपञ्च प्रतिदिशं हाराग्येतानि कारयेत् ॥
 शुभास्तत्राष्ट होतारो हारपालास्तथापरे ।
 अष्टौ तु चापकाः कार्या न्नाञ्जणा वेदप्रारगाः ॥
 सर्वलक्षणसम्पूर्या मन्त्रविद्विजितेन्द्रियाः ।
 कुलश्रीलक्षमायुक्ताः स्थापिता द्विजसत्तमाः ॥
 प्रतिस्तम्भेषु कलसा यज्ञोपस्कराणि च ।
 यजनश्चासनं शुभं तान्त्रपात्रं सुविस्तरम् ॥
 आचार्यः प्रक्षिपेद्भूम्यामशुचन्त्रं विचक्षणः ।
 चारत्रिमात्रो यूपः स्यात् श्रीरिचक्षविनिमित्तः ॥
 यजमानप्रमाणो वा संस्थाप्यो भूतिमिच्छता ॥
 हेमालङ्कुरिणः कार्याः पञ्चविंशतिकृत्विजः ॥
 कुङ्कुलानि च हेमानि केयूरकटकानि च ।
 तथाङ्गुलीपवित्राणि वाचांसि विविधानि च ॥
 हस्तुः समानि सर्वेषामाचार्ये द्विगुणं पुनः ।
 हवाङ्घ्रियनसंयुक्तमात्मनश्चापि यत् कृतम् ॥
 सौवर्ण्यं कूर्ममकरौ राजतौ मत्स्यङ्गुभौ ।
 तथा कुलीरमङ्कटा वायसः शिशुमारकः ॥
 श्वमासाद्य तत् सर्वं खर्गपात्रं विश्राम्यते ! ।
 शुक्लमाख्याम्बरधरः शुक्लगन्धारुलेपनः ॥
 सर्वोपधुक्कसातः पाटितो वेदपुङ्गवैः ।

यजमानः सपत्नीकः पुत्रपौत्रसमन्वितः ॥
 पश्चिमं द्वारमावाद्य प्रविशेद्युवागमखडपम् ।
 ततो मङ्गलशब्देन मेरीणां निखनेन च ॥
 रजसा मखलं कुर्व्यात् पञ्चवर्षेण चार्चितम् ॥
 षोडशारं ततश्चक्रं पद्मरागसुशोभनम् ॥
 वेद्यासुपरि तत् कृत्वा गृहान् गृहपतीस्तथा ।
 संन्यसेन्नहत्तः सर्वान् प्रतिदिक्षु विचक्षणः ॥
 तत् पात्रं स्थापयेन्मध्ये वाच्यं मन्त्रमाश्रितम् ।
 ब्रह्माण्डं शिवं विष्णुं तस्मिन् स्थापयेद्बुधः ॥
 विनायकश्च विन्ध्यस्य कामलामनिकान्ततः ।
 शान्त्यर्थं सर्वलोकानां भूतप्राणमश्रेयतः ।
 पुण्यभक्ष्यफलैर्युक्तमेवं कृत्वाधिवासनम् ।
 कुम्भाञ्च रत्नगर्भाञ्च वासोभिः परिवेष्टयेत् ॥
 गन्धपुष्पैरलङ्कृत्य द्वारपालान् समन्ततः ।
 पटध्वमिति तान् ब्रूयादाचार्यमपि पूजयेत् ॥
 बह्वृचौ पूर्वतः स्थाप्यौ दक्षिणे च यजुर्विदौ ।
 पश्चिमे सामगौ स्थाप्यायुत्तरैषाध्यक्ष्यगौ ॥
 उदङ्मुखो दक्षिणतो यजमान उपविशेत् ।
 पटध्वमिति तान् ब्रूयात् यजध्वमिति याजकम् ॥
 उत्तममन्त्रपाठेन तिष्ठन्नं मन्त्रजापकाः ।
 श्वमादिषु तान् सर्वान् पर्युष्वाग्निं स
 मन्त्रवित् ॥

जुहुयादाहृतीर्म्मन्त्रैराज्यश्च समिधस्तथा ।
 ऋत्विज्जिह्वैव होतव्यं वाच्येरेव सर्वतः ॥
 वैराजं पौरुषं कृतं पौष्टं चन्द्रं सुसंहितम् ॥
 शैशवं पञ्चनिधनं गायन्ति श्वेदवामगाः ॥
 वामदेवं दृष्टुं साम रौरवं सरथस्तरम् ।
 गवां व्रतं विकर्णश्च रथोन्नं नरथन्तथा ॥
 गायन्ति सामगा राजन् ! पश्चिमद्वारमाश्रिताः ।
 अधर्षगाञ्चोत्तरतः श्रान्तिकं पौष्टिकं तथा ॥
 जपन्ते मनसा देवमाश्रिता वरुणं प्रभुम् ।
 पूर्वेदुरभितो मन्त्रैरेवं कृत्वाधिवासनम् ॥
 गजाश्वरथ्यावस्त्रौकसंश्रामरथगोकुलात् ।
 ऋत्विगादाय हवाङ्घ्रिं प्रक्षिपेच्च यथा तथा ॥
 रोचनाश्च सविह्वार्यान् गन्धान् गुग्गुलुमेव च ।
 क्षपन् तस्य कर्तव्यं पञ्चगव्यसमन्वितम् ॥
 सङ्घिं कर्तुंमैहामन्त्रैरेवं कृत्वा विधानतः ।
 एवं रक्षति रात्र्यार्धान् विधिस्तुतव कर्मणा ॥ * ॥
 ततः प्रभाते विमले संजाते तु गवां श्रतम् ।
 ब्राह्मणेभ्यः प्रदातव्यं होमान्ते वाधवा पुनः ॥
 पञ्चाशद्वाथ षट्त्रिंशत् पञ्चविंशतिरेव च ।
 ततः संवत्सरे प्राप्ते सुहृत् लभे सुशोभने ॥
 वेदशब्दे च गान्धर्वैर्वादीश्च विविधैः पुनः ।
 कनकालङ्कृतां कृत्वा जले गामवतारयेत् ॥
 सामगाय च सा देया ब्राह्मणाय विश्राम्यते ! ।
 पात्रीमादाय सौवर्ण्यं पञ्चरत्नसमन्विताम् ॥
 तत्र निःक्षिप्य मकरं मत्स्यादींश्चैव सर्वश्राः ।
 धृताञ्चतुर्भिर्विप्रेभ्यश्च वेदेवाङ्गपारगैः ॥
 महानदीजलोपेतान् दध्यक्षतविभूषितान् ।
 उत्तराभिमुखो युक्तो जलमध्ये प्रकालयेत् ॥
 आपव्येण सुज्ञातः पुनर्मोसांस्तथैव च ।
 आपो हि छेतिमन्त्रेण क्षिपेदागत्य मखडपम् ॥